

„A szeretet és a megbocsátás a konkrét és látható jele annak, hogy a hit átalakította szívünket.”
Ferenc pápa (2016)

II. évfolyam 4. szám

Iskolai Hírlevél „Száll a hír”

Nyári szünidő

Ebben a tanévben utolsó kiadványunkkal jelentkezőnk.

Mindenkinek tartalmas, pihentető nyarat kívánunk.

Ferenc pápa szavait idézzük, amelyeket a 31. ifjúsági világnapon intézett a fiatalokhoz:

„Jézus Krisztus azért jött, hogy meghirdesse és elhozza az Úr kegyelmének végleges időszakát, hogy elhozza a jó hírt a szegényeknek, a szabadulást a foglyoknak, a látást a vakoknak és a szabadságot az elnyomottaknak (vö. Lk 4,18-19). Benne, és különösen az ő húsvéti misztériumában teljesedik be a jubileum legmélyebb értelme. Amikor Jézus Krisztus nevében jubileumi szentévet hirdet az Egyház, mindnyájan arra kapunk meghívást, hogy átéljük a kegyelem rendkívüli időszakát. Az Egyháznak az a feladata, hogy bőven adja jelét Isten jelenlétének és közelségének és felébressze az emberek szívében a képességet, hogy a lényegre tekintsenek. Az Irgalom Szentéve különösen is „az az időszak az Egyház számára, amelyben újra fel kell fedeznie annak a küldetésnek a jelentését, amit rábízott az Úr Húsvét napján: hogy az Atya irgalmának eszköze legyen”

(Homília az Isteni Irgalmasság vasárnapjának első vesperásán, 2015. április 11).

Lukács evangéliumának 15. fejezetében találjuk meg az irgalmasság három példabeszédét: az elveszett bárányról, az elveszett pénzről és azt, amelyet úgy ismerünk, mint a „tékozló fiúról” szólót. E példabeszédekben szembeötlő Isten öröme, az az öröm, amelyet ő akkor érez, amikor megtalál egy bűnöst és megbocsát neki. Igen, Isten öröme a megbocsátás! Ebben áll az egész Evangélium lényege. „Mi mindnyájan elvesztett bárány, elvesztett pénz vagyunk, mind az a fiú vagyunk, aki eltékozolta saját szabadságát, mert hamis bálványokat, boldogsággal kecsegtető elképzeléseket követett, és mindent elvesztett. Ám Isten nem feledkezik meg rólunk, az Atya soha nem hagy el bennünket. Ő türelmes atya, aki mindig vár ránk! Tiszteletben tartja a szabadságunkat, de mindig

Tartalom:

Nyári szünidő	1
Olvasási Akció	2

hűséges marad. És amikor visszatérünk hozzá, fiaiként fogad bennünket házában, mivel soha nem szűnik meg egy pillanatra sem várni és szeretni bennünket. És szíve örül minden egyes hazatérő gyermekének. Ünnepel, mivel örvendezik. Isten örül, amikor közülünk, bűnösök közül valaki elmegy hozzá és bocsánatot kér!” (Úrangyala imádság, 2013. szeptember 15).

Isten irgalma kézzelfogható, és mindnyájan arra vagyunk hivatottak, hogy személyesen megtapasztalhatjuk. Amikor tizenhét éves voltam, egy napon, amikor éppen a barátaimmal készültem elmenni valahova, úgy döntöttem, hogy előbb betérek a templomba. Ott találtam egy papot, aki különös bizalmat ébresztett bennem, és vágyat éreztem rá, hogy megnyissam a szívemet egy szentgyónásban. Az a találkozás megváltoztatta az életemet! Felfedeztem, hogy amikor alázattal és őszintén megnyitjuk a szívünket, nagyon kézzelfogható módon tudjuk megtapasztalni Isten irgalmát. Biztos voltam benne, hogy ennek a papnak a személyében Isten már ott várt rám, még mielőtt megtettem volna az első lépést, hogy bemenjek a templomba. Mi keressük őt, ám ő mindig megelőz bennünket, mindig keres és elsőként ő talál ránk. Talán van olyan köztetek, akinek valamilyen teher van a lelkén: ezt követtem el, azt követtem el... Ne felejtetek! Ő vár rátok! Ő édesapa: mindig vár ránk! Milyen szép a szentgyónásban átérezni az Atya irgalmas ölelését, felfedezni, hogy a gyóntatószék az irgalmasság helye, s engedni, hogy megérintsen az Úr irgalmas szeretete, amely mindig megbocsát nekünk!

És te, kedves fiatal, érezted-e már, hogy megpihen rajtad a végtelen szeretetnek ez a pillantása, amely a bűneiden, korlátaidon, bukásaidon túl továbbra is bízik benned és reménnyel tekint a létedre? Tudatában vagy-e annak, hogy milyen értéket képviselsz annak az Istennek a szemében, aki szeretetében mindenét neked adta? Ahogyan Szent Pál magyarázza: „Isten azonban azzal tesz tanúságot irántunk való szeretetéről, hogy Krisztus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk?” (Róm 5,8). De átérezzük-e valóban ezeknek a szavaknak az erejét?”

Ó - Ió - Ció - Akció! Olvasási akció!

Az idei nyárra is meghirdetjük **együttolvasási** játékunkat. Olvassunk minél többet, a vízparton, a fa árnya alatt vagy utazás közben az autó hátsó ülésén vagy a vonaton.

A kézbe vett könyvről készítsünk **egy fotót**,
és **küldjük be** a hirlevel@szegepi.hu e-mail címre.

Szeptemberben a beküldött képekből montázs készül, és a montázs látható lesz a következő Hírlevélben. Akinek van kedve néhány sort is írhat a beküldött kép mellé, hogy miért tetszett vagy nem tetszett az olvasott könyv,

Örömmel várjuk a beküldött képeket!

E-mail: hirlevel@szegepi.hu

Beküldési határidő: 2016. szeptember 2.

John Lavery: Miss Auras
című festménye

Ady Endre

Szonett ballagóknak

Néktek ragyog ma, tiétek az ünnep,
a szó, a könny, a mosoly s a .
Körétek gyúlik szinte a világ,
s mi néktek adjuk búcsúzó szivünket.

Az életet, mely jutalmaz és büntet,
s melyben az örökké diák,
most jelképezi zöld májusi ág,
s halljuk: reménytől szívetek hogy lüktet.

Szép lassúsággal, búsan szól az ének,
föl-fölrepülne, leszáll, tétováz,
a sok kopott pad integet felétek,

tán könny is csordul, nem tudni okát.
Elsápadva a messzeségbe néztek,
s a szívetekben fölzeng, hogy: tovább!

Bartos Erika: Gyümölcskosár

Itt van a nyár, száz napsugár
hívogat a kertbe!
Érik a sok édes gyümölcs,
szaladj gyorsan, szedd le!

Piros almát almafáról,
körtefáról körtét,
akassz meggyet füleidre,
szedj apró ribiszkét!

Impresszum:

SZEGEPI

Pedagógiai Tájékoztatás
6720 Szeged, Dóm tér 6.

Felelős kiadó: Dr. Kozma Gábor
szerkesztő: Kövécs Ildikó

<http://www.szegepi.hu>

e-mail: hirlevel@szegepi.hu

*Véleményedet, véleményüket várjuk a hirlevel@szegepi.hu
e-mail címre.*